

Bérczessy András

Kétségek kudarca

Szabálytalan recenzió Fehér L. Géza ezen a címen megjelent regényéről

Hosszú érlelésű, vizionárius mű olvasására vállalkozik, aki kézbe veszi ezt a könyvet.

A huszonhat fejezeten átívelő belső utazás térben és időben változó síkokon, egyenetlen sebességgel vezeti a befogadót. A krónikaszerű történet kezdetén megélt tragédiák – elárulás és elárulás – után a folytonos keresés egyhamar magánmitológiává érik, majd egyfajta rejtett seregszemlével folyamatosan kristályosodik ki a szereplők karaktere.

A fragmentált szeretettörténet, a gondolati szálak metszéspontjaiban rendeződik újra és újra. Elegyül a meseszerű ábrázolás a köznapok olykor szürke, máskor tündöklő képeivel, s emiatt a könyv számos pontján megfajtásra ösztökél, világába lépni hosszas elgondolások útján lehetséges. Az elbeszéléseket végig követi a kettősség, egyfajta küzdelekként, feszültségforrásként; a szépség a romlással, a magasztos profánnal, az üresség a pompával, a szerelem az elhagyottsággal karöltve jelenik meg, s az éles végletek vagy éppen a kongó üresség szorításából egy szavakból font tündérgert ad szükség szerint menedéket. Ezek a természeti képek a hangsúly fokozása miatt eltúlzottak, erős színekkel és némileg túlzásúfoltan jelennek meg. Az érzelmi árnyalatok képei igen kimunkáltak és plasztikusak a lidércnyomásszerű fájdalomtól a tiszta, mélységes álmig.

A Kétségek kudarcát végig kíséri a gyötrelembe oltott méltóság, történeteiben a rejtett csodavárás, s a földszagú szembesülések szaggatott ritmusa tartja éberem a figyelmet. A gondolati ívek a kertvárosi kiskocsmától Titánia idilli víziójáig feszülnek, s kötik össze a személyes vívódás végpontjait, de nem adnak teret a feloldódásnak, a megnyugvásnak. Az idővonalat a belső türelmetlenség tartja lebegésben, melynek motorja a szenvedésből rejtélyesen fakadó életigenlés és igazságkeresés.

A történetfűzér címe – Kétségek kudarca - két negatív tartalmú szó konnotációjaként voltaképpen pozitív végösszeget ad, de ez, bár fellelhetőek a népmesei történetfűzéshez hasonló jelek, korántsem sejteti azt, hogy a rendhagyó parabolán keresztül szabályos végkifejlet irányába vezet az út.

A kötet alcíme és a végső történet záró szakasza is az önregény-szerű látomásos napló folytatását ígéri. Újabb küzdelmeket, újabb álmokat.

